

Подільська районна в місті Києві державна адміністрація звертає вашу увагу на небезпеку та шкідливість спалювання сухої рослинності та її залишків

СЛІД ПАМ'ЯТАТИ: Кожен акт підпалу – це ЗЛОЧИН ПРОТИ ПРИРОДИ!

Останніми роками спалювання навесні сухої трави, рослинних залишків та побутового сміття перетворилося на справжнє екологічне лихо. Весною, коли сходить сніг і оголюється ґрунт, а також пізньої осені деякі господарі влаштовують пожежі, спалюючи суху траву. Люди, які заявляють, що спалювання торішньої трави корисне, помиляються самі і вводять в оману інших. Кожен акт підпалу – це злочин проти немітного світу природи. Головна небезпека полягає в провокуванні лісових пожеж і руйнуванні природних біоценозів.

I. Чому не можна палити траву і до чого це призводить?

1. Трав'яні пожежі призводять до помітного зниження родючості ґрунту. Спалювання органічної речовини – це головний фактор зниження ґрунтової родючості. Від спалювання сухої трави збіднюється ґрунт, а мінеральні речовини, які містяться в попелі, досить легко вимиваються поверхневими та ґрунтовими водами і лише незначна їх частина засвоюється рослинами.
2. Пожежі – одне з найголовніших джерел викидів вуглекислого газу в атмосферу, пов'язаних з господарською діяльністю людини. При частих пожежах згорає не тільки суха трава, а й накопичена в ґрунті органіка, і відповідно, збільшується кількість викидів вуглекислого газу. Отже – посилюється так званий «парниковий ефект», який призводить до несприятливих змін і коливань клімату на планеті.
3. У результаті випалювання сухої трави збіднюється видовий склад рослинності і тваринного світу. Скрізь, де пройшли пали, не буде вже колишнього різнотрав'я, бур'яни захоплять звільнену територію.

4. Під час пожеж гине багато комах, їх личинки, лялечки, а також сонечка, туруни, дощові черв'яки та інші дрібні тварини, які беруть участь у процесі утворення ґрунту. Дощові черв'яки в природі швидко переробляють суху траву, перетворюючи її в найцінніше добриво, вносячи його в глибину ґрунту до коріння рослин і одночасно роблять ґрунт пухким, живим. Суха минулорічна трава – не сміття, а безцінний продукт харчування, житло, притулок, створений самою природою.

5. Випалювання сухого травостою викликає загибель кладок та знищення місць гніздування таких птахів як крижень, чайка, травник, бекас, очеретяна і звичайна вівсянки, польовий і лісовий жайворонки, щевриків. Гніздовий період цих птахів розпочинається на початку квітня. Із випалених місць птахи йдуть назавжди, а значить йдуть і від нас – людей.

6. Від сильної трав'яної пожежі гинуть практично всі тварини, що живуть у сухій траві або на поверхні ґрунту (зайці, їжаки, плазуни, земноводні). Хтось згорає, хтось задихається від диму. На згарищах дуже часто знаходяться згорілі пташині гнізда зі слідами яєць, обгорілих равликів, дрібних ссавців, плазунів.

7. При весняному підпалі пошкоджуються дерева, особливо їх коренева шийка – дуже вразливе місце просто над землею. При цьому дерева можуть просто згоріти, пошкоджуються від сильної температури набухлі бруньки, що дуже шкодить дереву, навіть якщо воно залишається живим.

8. Дим від спалювання трави їдкий, темний, густий. Алергетики його не переносять. При спалюванні трави у місті, вздовж автодоріг у повітря потрапляють солі важких металів, які осіли на листі, траві. Такий дим просто отруйний. Часто в сухій траві знаходиться сміття і, зокрема, небезпечні при спалюванні пластикові пляшки. У сільській місцевості у вогні згорають залишки добрив і отрутохімікатів, утворюючи леткі токсичні органічні і неорганічні сполуки.

9. Спалювання сухої рослинності часто призводить до займання торфовищ і лісових насаджень. Щорічно 10% лісових пожеж виникає через проведення весняних підпалів. Пожежонебезпечними є всі торф'яні родовища, осушені землі з торф'яними ґрунтами. Болота з порушеним гідрологічним режимом також належать до найбільш пожежонебезпечних територій. Особливістю пожеж на торфовищах є здатність торфу горіти на глибині до 0,3-1,5 метрів. Після згорання торфу зола, що залишилася з верхнього 10-сантиметрового шару може мати радіоактивність в десятки разів більшу, ніж радіоактивність вихідного матеріалу. Дим в умовах радіоактивного забруднення торфовищ також виступає можливим переносником радіонуклідів, що призводить до вторинного забруднення території і негативно впливає на здоров'я людей, що знаходяться в зоні його розповсюдження.

10. Часте спалювання трави переростає в неконтрольоване горіння і нерідко призводить до важких наслідків, зокрема і з людськими жертвами.

II. Відповідальність за спалювання сухої рослинності

Державна екологічна інспекція у місті Києві закликає не спалювати суху рослинність та сміття.

Крім шкоди, що буде завдана довкіллю та здоров'ю людей, порушник нестиме відповідальність за свої дії: згідно ст. 77-1 КУпАП – на громадян накладається штраф у

сумі від 170 до 340 грн., а на посадових осіб від 850 до 1190 грн. За ті ж самі дії, вчинені в межах територій та об'єктів природно-заповідного фонду, на громадян накладається штраф у сумі від 340 до 680 грн., на посадових осіб від 1190 до 1700 грн.

Також необхідно зазначити, що за підпал відповідає не тільки безпосередньо палій, а й власник (орендар) земельної ділянки.

Стаття 77. Порухення вимог пожежної безпеки в лісах.

Порушення вимог пожежної безпеки в лісах – тягне за собою накладення штрафу на громадян від одного до трьох неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 17 до 51 грн.) і на посадових осіб – від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 51 до 170 грн.).

Знищення або пошкодження лісу внаслідок необережного поводження з вогнем, а також порушення вимог пожежної безпеки в лісах, що призвело до виникнення лісової пожежі або поширення її на значній площі, – тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від трьох до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 51 до 170 грн.) і на посадових осіб – від семи до дванадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 119 до 204 грн.).

З метою недопущення спалювання рослинності та її залишків, а також запобігання виникненню пожеж та їх розповсюдження на лісові насадження, торфовища, населені пункти, Державна екологічна інспекція у м. Києві постійно здійснює державний контроль та притягнення до адмінвідповідальності осіб, винних у порушенні законодавства при несанкціонованому спалюванні рослинності.

Незважаючи на численні перестороги, продовжуються проводити такі «прибирання», тим самим отруюючи повітря десятками найрізноманітніших хімічних сполук, які накопичуються у організмі людей, провокуючи загострення як хронічних хвороб, так і виникнення нових (у тому числі й онкологічних) захворювань. Разом із димом у повітря, а потім й у легені людини потрапляють і важкі метали, і сумнозвісні діоксини, і бензопірени, і окиси азоту, і найрізноманітніші канцерогенні сполуки. З листям часто горить безліч сміття, що істотно підсилює забруднення атмосфери.

Тому Держекоінспекція наполегливо просить не випалювати суху траву та рослинні залишки. Адже сухостій можна компостувати і згодом використовувати як природне добриво для підживлення дерев та кущів. На великих ділянках рослинні залишки можна переорати.

Надзвичайно вагомим у формуванні екологічної культури і світогляду є значення освітан та представників громадських організацій, адже успішне вирішення багатьох екологічних проблем можливе лише при їх активній підтримці та участі. Тому Держекоінспекція просить сприяти поширенню інформації серед населення про шкідливість спалювання сухої рослинності та її залишків.